

Toimintakertomus 1984

Ilkka Lehtinen

Vuodesta 1979 toiminut Halias on mantereella Hankoniemen äärimmäisessä lounaiskärjessä. Tällainen sijainti ei motivoi rengastuspyyntiin keväällä, koska ohittavista muuttolinnuista vain muutamat jäävät lepäilemään niemennokkaan pääjoukkojen jatkaessa suoraan syvemmälle mantereelle. Tilanne on syksyllä päinvastainen. Monet lajit, esim. useimmat vaelluslinnut, kulkeutuvat pitkän niemimaan kärjen muodostaman suppilon kautta, seuratessaan mantereen johtolinjaa aina viimeiseen saakka, ennen mahdollista meren ylitystä. Näistä syistä Haliaksella keskitytään keväällä pelkästään havainnointiin ja syksyllä sekä havainnointi- että rengastustoimintaan.

Yhdistys on vuosittain varannut päivärahaa vastaavalle havainnoijalle kevääksi aikana 22.3.—9.6. ja sekä vastaavalle rengastajalle että havainnoijalle syksyksi aikana 20.7.—6.11. Tästäkin huolimatta kevääksi 1984 ei saatu taaskaan kattavaa miehitystä. Pitkäaikaisimmat havainnoijat olivat Petteri Mikkola huhtikuussa ja Matti Nieminen toukokuussa. Syyskauden jatkuva miehitys alkoi 13.7. ja toiminta saatiin jälleen hoidetuksi hyvin, ilahduttavien miehitysaukkojen paikkaajien turvin. Kausi päättyi 10.11. Havainnoinnista vastasivat Aarne Vattulainen elokuussa ja kuopiolainen Jyrki Pynnönen syyskuusta marraskuuhun. Vastuullisina rengastajina toimivat Olli Vesikko syyskuun puoliväliin asti ja siitä eteenpäin Jukka Haapala kauden loppuun. Lisäksi Pekka Nikander ja Jarmo Ruoho olivat rengastajina vilkkaimman sesongin aikana, kaksi lyhyempää jaksoa kumpikin.

Havainnointi- ja rengastuspäivien jakautuminen kuukausittain:

	hp	rp
Tammikuu	2	—
Helmikuu	—	—
Maaliskuu	1	—
Huhtikuu	28	7
Toukokuu	30	26
Kesäkuu	8	1
Heinäkuu	22	20
Elokuu	31	31
Syyskuu	30	30
Lokakuu	31	31
Marraskuu	10	10
Joulukuu	7	—
Yhteensä	200	156

Tammikuun loppupuolella asemalle tehtiin kaksi havainnointikäyntiä. Meren ollessa vielä enimmäkseen vapaa jäistä paikalla havaittiin mm. kuikka, silkkiuikku, kaksi merimetsoa, nuori isolokki ja merikotka, sekä myös yksinäinen järri-

peippo. Tringan alueella voimakkaana koettu lapinpöllöjen keväthalvinen rynnäkkö ulottui myös Haliakselle. 10.3. paikalla käyneet löysivät pöllöparan raadon asemarakennuksen pihamaalta. Näin kirjattiin vuoden ensimmäinen Haliaksen pinna.

Keväätulo puhkesi kunnolla käyntiin vasta huhtikuun alkupäivinä. Meren ollessa vielä jäässä silmäkantamattomiin havainnoinnin aloittaneet saivat nauttia sangen lämpimien päivien myötä vilkkaasta muutosta. 5.4. näkyi jo viitensataa töyhtöhyppää, kymmeniä västäräkkejä ja kulorastaita, sekä yksi kevätkauden harvinaisuuksista, nuori pikkukajava, joka ainoana lokkina seurasi rahtilaivaa Tulliniemen sisäväylällä. Ensimmäinen sula avautui Gåsörsuddenin edustalle ja se alkoi heti kerätä vesilintuja. Poikkeuksellisen runsas kyhmy-

"Iltahuuto" meneillään aseman kodikkaassa tuvassa.

Timo Pullainen

joutsenen esiintyminen huipentui 8.4., jolloin niitä uiskenteli sulassa 116 yksilöä. 7.4. siinä vieraili nuori isolokki, ja 20.4. nähtiin vielä vanha lintu matkalla itään. Huhtikuun alkupuolen aikaisia tulijoita olivat 8.4. nähdyt tumma merikihi ja lajilleen määrittämättä jäänyt *Phylloscopus*, sekä 14.4. havaittu rantasipi.

Haahkan muutto oli Haliaksen oloissa suhteellisen vaatimatonta huippupäivän ollessa 13.4., jolloin kirjattiin 4300 paikallista ja 3000 muuttavaa. Sen sijaan uivelo oli huhtikuun puolivälissä ilahduttavan runsaslukuinen, 8.—19.4. havaittiin ennätyselliset 119 yksilöä. Juhlapukuinen kyhmyhaahka nähtiin huhtikuussa kahdesti ja allihaahkoja huhti-toukokuun aikana viitenä päivänä yhteensä 15 yksilöä.

Odotettua kurkimuuttoa nähtiin poikkeuksellisen niukasti. Totutusta huipusta huhtikuun alkupuolella jäätiin paitsi, parhaan päiväsunnan ollessa 12.4. 181 muuttavaa. Koko kevään aikana kirjattiin yhteensä vain 362 kurkea, mikä on Haliaksen historian pohjanoteerauksia. Monet petolintulajit olivat vähissä. Tätä kuvaavat koko kevään luvut: sinisuohaukka 17, nuoli haukka 4, tuulihaukka 9 ja merikotka 0. Sen sijaan maakotkasta tehtiin Haliaksen ensimmäinen kevähavainto 13.4., jolloin nuori kotka matkasi koilliseen. Erikoinen ilmestys oli myös se huuhkaja, joka 8.4. erehtyi lennähtämään läheiselle luodolle tiukassa korppien ja varis-

ten vartioinnissa. Huhtikuun harvinaisuutena nähtiin kaksi avosetta Gåsörsuddenilla 17.4.

Arktisen muuton osuminen Haliakselle oli tavanomaistakin niukempaa. Valkoposkihanhi nähtiin vain kahdesti, kuitenkin 12 linnun parvi jo 21.4. Sepelhanhia kirjattiin touko-kesäkuun vaihteessa 2500. Tundrakurmitsoja, isosirrejä ja suosirrejä nähtiin yhteensä alle tuhat. Samaan jaksoon ajoittuva punavarpuksen muutto oli aivan ennätysellisen runsasta. 15.5.—10.6. havaittiin yhteensä peräti 460 yksilöä parhaiden päiväsunnien ollessa 25.5. 102 ja 26.5. 73 muuttavaa!

Loppukevään vähälukuisista lajeista mainittakoon seuraavat: turturikyhky 12 yks., turkinkyhky kahdesti, samoin kuhankeittäjä, idänuunilintu 6 yks. ja pikkubarpu, joka nähtiin viidesti. Kaiken kukkuraksi touko-kesäkuun vaihteessa kirjattiin kaksi uutta asemanpinnaa, kun ensin 25.5. pihaverkosta rengastettiin rastaskerttunen ja sitten 4.6. havaittiin liejukana. Jo kolmatta kertaa Haliaksella todettiin ristosorsan onnistunut pesintä, kun 10.6. nähtiin viiden puluksen poikue. Havainnoinnin pirsteeksi 26.—27.5. järjestettiin lajikiipailu Haliaksen, Lemlandin Lågskärin ja Raippaluodon Norrskärin välillä. Sen voitti Norrskär 109 lajilla ja kakkostilan jakoivat Halias ja Lågskär, kummallakin 106 lajia.

Syyskausi käynnistyi heinäkuun puolivälissä, jolloin rengastus ja havainnointi aloitettiin. Gåsörsuddenin katiskapyyntiin päästiin paljon myöhemmin, ja niinpä kahlaajien rengastusluvut jäivät normaalia pienemmiksi. Havainnointipuolella ainoastaan kapustarinnan esiintyminen oli poikkeuksellista. Erittäin selvä muutonhuippu oli 12.—15.9., jolloin muutti yhteensä peräti 240 *Pluvialista*, näistä määritettyjä kapustarintoja 137. Lisäksi 1.9. tehtiin aseman toinen havainto keräkurmitsasta. Heinäkuinen naurulokkimuutto on Haliaksella aina näytävää. Sateisena huippupäivänä 17.7. havainnoijana olleen Paavo Kettusen sitkeys palkittiin, kun 600 paikallisen lisäksi muuttajia kirjattiin 3000, mikä on aseman historian parhaita lukuja. Kalalokille ominainen kahden huipun syysmuutto todettiin jälleen. Kolmasosa kauden muuttosummasta 2400 oli havaittu 5.8. mennessä. Kahden kuukauden hiljaiselon jälkeen oli toinen pitempi huippukausi 5.10.—9.11., jolloin neljänä päivänä laskettiin yli 140 kalalokkia. Syksyn lokkilinnuista mainittakoon lisäksi 17.10. nähdyt kaksi nuorta pikkukajavaa ja 3.9. kovan kohtalon kokenut nuori mustatiira, jonka varpushaukka nappasi lennosta saaliikseen Kalskärin luona.

Hyönteissyöjien esiintyminen oli pääpiirteiltään normaalia. Poikkeuksena tehtiin ensimmäinen syyshavainto idänuunilinnusta, kun heinäkuun lopussa nähtiin kolmen nuoren lentopoikue ja siis todettiin lajin pesineen alueella. Pajulintu oli suhteellisen vähälukuinen. Tiltalteja havaittiin Uddskatanilla päivittäiset paikalliset yhteenlaskien 161 yksilöä, ja rengastetuista 75:stä peräti kahdeksalla todettiin itäisen *tristis*-rodun tuntomerkit. Keltavästäräkkien meno oli parhaimmillaan elokuun puolivälissä, jolloin kirjattiin neljänä päivänä yli 1000 yksilöä. Koko kauden muuttosummaksi muodostui 12000.

Vähälukuisia ja harvinaisiakin lajeja havaittiin jälleen runsaasti. Yksinäinen jommankumman jääkuikkalajin edustaja muutti 12.9. Asemalle uutena lajina kuultiin 27.9. yömuutolla olevan kaulushaikaran ääntä. Samana päivänä oli Gåsörsuddenilla tavattu nokikana, ensi kertaa syksyllä. Turkinkyhky nähtiin heinä-elokuussa kahdesti, ku-

Jukka Haapala

Innokkaat stajarit ja komppaajat Aulikki Tervonen ja Suvi Raivio lättöateriaa viimeistelemässä. Naisornit ovat erityisen tervetulleita miehistä harmautta piristämään.

hankeittäjä myös kahdesti elosyyskuun vaihteessa. Hauskimpia ilmestyksiä oli varmaankin se harjalintu, joka 16.9. laskeutuessaan hetkeksi Kalskärin puihin töyhtöään esittelemään sai yli kolme vuotta elämästään lintuasemia tahkonneen konkarin tokaisemaan: ”Siin se istus männyn latvas tukka pystysku Jouko Hakalall!”

Isokokoisten kirvisten esiintyminen Haliaksella näyttää olevan lähes jokavuotista. Muuttava nummikirvinen nähtiin 26.9. Samana päivänä havaittiin kaksi isokirvistä, toinen havainnointibunkkerilta matkalla kaakkoon, toinen paikallisena Gåsörsuddenilla. Tämä laji nähtiin vielä kolmesti seuraavan kahden viikon aikana. Pikkusirkku tavattiin kahdesti, ensin 30.9. ja sitten paikallisena viikon ajan oleillut lokakuun puolivälissä. Molemmat myös rengastettiin. Varpusen liikehdintä oli erittäin niukkaa. Pikkuarvasta ei tänä syksynä havaittu lainkaan. Viherpeipolla todettiin erittäin runsasta muuttoa. Perättäisinä huippupäivinä 10.—12.10. laskettiin yhteensä 3000, joka on lähes puolet kauden loppusummasta. Vihervarpusen esiintyminen oli keskimääräistä niukempaa.

Kyyhkymuutto huipentui normaaliin tapaan syyskuun lopussa. Sepelkyyhkyjä, mukaanlukien *Columba sp.*, laskettiin kauden aikana 26500 parhaan päivän ollessa 28.9. Peippoluvut jäivät myös vaatimattomiksi. Huippu oli jo 12.9., jolloin kirjattiin 23200 muuttavaa lajilleen määrittämättömät pikkulinnut mukaanlukien. Kottaraisen runsaus oli ilahduttavaa. Syksyn summaksi saatiin 12170 yksilöä, joista selvästi parhaana päivänä 25.10. muutti 2940. Aikaisempi kangaskiurunäytys passitettiin muistojen joukkoon. Nyt näitä sympaattisia tynkäpyrstöjä nähtiin huippupäivänä 3.10. 123 kauden muuttosumman kasvaessa 366:een. Jo harvinaisuudeksi käynyt tunturikiuru havaittiin syyskaudella kolmasti.

Petolintujen esiintyminen oli tänä syksynä sängen monipuolista. Kauden avasi haarahaukka, joka nähtiin kahtena peräkkäisenä päivänä 15.—16.8. Tätä kirjoitettaessa vielä lajilleen määrittämättä on se keisari-/aro-/pikkukiljukotka, joka 26.8. matkasi Uddskatanin yli luo-

teeseen. Kotkia nähtiin mukavasti muutenkin, maakotka lokakuussa neljästi ja merikotkia 28.9.—9.11. välisenä aikana peräti 16, parhaana päivänä 13.10. yhden paikallisen lisäksi kuusi muuttavaa. Upean elämyksen havainnoijalle toi se muuttohaukka, joka 14.9. syöksyi taivaalta suihkukonemaisella suhinalalla, koukkasi niemenkärjestä ylös ja jatkoi matkaansa kauas länteen. Varpushaukkaluvuissa päästiin selvästi Haliaksen keskiarvon paremmalle puolelle. Muutto jatkui tasaisena käyränä elokuun alusta aina miehityksen loppuun asti. Yli sadan yksilön päiväsummia oli 11 kpl., parhaan ollessa 15.9. kuitenkin melko vaatimattomat 293 muuttavaa. Kauden loppusummaksi muodostui 4064 havaittua yksilöä.

Hanhien muutto oli Haliaksen oloissa poikkeuksellisen näyttävää, niin että itärajan mahtilukuihin totunut Timo Pulliainenkin innostui tauottomaan tapitukseen. Tundrahanhia havaittiin ennätysmäärä, yli 2000. Sekä näiden että sepelhanhien muutto huipentui syyskuun loppupäivinä. Yllättäen 29.9. nähtiin myös 43 pikkujoutsenen parvi. Ovathan nämä kotoisin samoilta pesimäalueilta, josta pakkaset ajavat kaikki yht'aikaa liikkeelle. Kaikkien hanhien loppusummaksi saatiin 6450, joista 24.—27.9. meni 70 %. Sepelhanhesta tehtiin poikkeuksellinen kesähavainto, kun kaksi vanhaa lintua oleili Gåsörsuddenilla heinäkuun puolivälissä.

Vaelluslintujen pääosan valtasi tällä kertaa sinitiaainen, jonka esiintyminen oli Haliaksen historian kovinta. Yhteensä kauden aikana Uddskatanilla havaittiin yli 6000 yksilöä, joista 3.—12.10. 62 %. Rengastussaaliksi 1092 päihitti selvästi kaikki muut lajit. Mainittakoon, että Ruotsin eteläkärjessä Falsterbossa todettiin ylivoimaisesti voimakkain sinitiaisvaellus sitten vuoden 1977, yli 22000 havaittua (katso Anser 1/85). Talitiaaisen esiintymisen huippuvaihe oli samaan aikaan sinitiaisen kanssa, mutta rengastusmäärä jäi selvästi Haliaksen keskiarvon alapuolelle. Edellisvuoden huippulukujen jälkeen kuusi- ja pyrstötiaisen liikehdintä oli lähes olematonta. Hömötiaisia havaittiin vain muutama yksilö, pähkinänakkelia ei lainkaan. Hippiäisen rengastusmäärä oli pienin sitten vuoden 1979. Pähkinähakkeja nähtiin hieman keskimääräistä enemmän, yhteensä 37 yksilöä. Tilhiä oli liikkeellä runsaasti. Ensimmäiset havaittiin syys-lokakuun vaihteessa, ja 10.11. mennessä niitä oli laskettu yli 10000. Myös urpiaisia liikkui kohtalaisesti. Ilmeisen kehnoon pesimistulokseen viittaa se, että huomattava osa rengastetuista oli vanhoja lintuja.

Sarvipöllöllä todettiin kohtalaisen voimakas vaellus, joka oli vielä täydessä käynnissä miehityksen päättyessä 10.11. Huippuyönä 29.—30.10. alumiinituotteen sai jalkaansa 15 yksilöä, ja rengastaja otaksui pöllöjä olleen silloin liik-

Toinen Haliaksella syksyllä 1984 rengastetuista pikkusirkuista.

keellä useita kymmeniä, ehkä satoja. Helmipöllöjä havaittiin kauden aikana vaatimattomat 15, varpuspöllöjä vain yksi. Huuhkaja tavattiin aseman alueella kolmasti. Tikat olivat vähissä, pohjantikkaa ei nähty lainkaan. Harmaapäätikka tavattiin kolmasti elokuussa.

Marraskuun alussa etelärannikon saavuttaneet kylmät panivat vesilintuihin vauhtia. 9.11. todettiin muutonhuiput isokoskelolla, heinä-sorsalla sekä tukka- ja lapasotkalla. Länteen matkaavia sotkia laskettiin 500. Määritettyjen lajisuhteeksi saatiin tukkasotka 78, lapasotka 10. Heinäsorsia muutti yli 250. Haliak-

sen historian komein kokoelma kanalintuja toteutui, kun ensin syyskuun lopussa nähdyn metson ja muutamien teerihavaintojen jälkeen 5.11. paikalla tavattiin yllättäen viiriäinen, ja 8.11. rohkeasti korkealla metsän yllä lennellyt ukkofasaani! Molemmat viimeksimainitut olivat uusia asemanpinnoja. Muita loppusyksyn erikoisuuksia olivat lokakuun lopussa havaitut koskikara ja sepelrastas, sekä myöhäinen marraskuun alussa rengastettu hernekerttu. Joulukuun käynneillä paikalla tavattiin kolmen lapasotkan parvi, punasotka, muuttava metsähänhi 16.12., am-

puhaukka, tunturikiuru, punarinta ja rautiainen sekä paikallinen lehtokurppa useina päivinä vuoden loppuun asti.

Rengastustoiminnan pääpiirteet ovat Haliaksella vakiintuneet. Lue tarkemmin Tringan numerosta 1/83. Rengastettujen lintujen määrät selviävät oheisesta taulukosta.

Aseman toimintaa rahoitettiin jälleen Suomen Kulttuurirahaston myöntämällä stipendillä sekä yhdistyksemme järjestämällä lisäavustuksella. Vuosimaksuja á 20 mk kertyi 88 kpl., joten kävijöitäkin oli taas runsaasti. Rakennuksen kun-

	keväät	syksy	yht.	yht.		keväät	syksy	yht.	yht.		keväät	syksy	yht.	yht.
	1984	1984	1984	79—84		1984	1984	1984	79—84		1984	1984	1984	79—84
sepelhanhi	—	—	—	1	helmipöllö	—	14	14	295	hippiäisuunilintu	—	—	—	2
tavi	—	—	—	1	kehrääjä	—	2	2	10	kirjosiiپیunilintu	—	—	—	3
heinäsorsa	1	—	1	1	tervapäsky	—	9	9	13	sirittäjä	7	71	78	396
haahka	—	1	1	2	käenpiika	—	4	4	58	tiltalti	19	75	94	497
alli	—	—	—	1	harmaapäätikka	—	—	—	7	pajulintu	193	635	828	5806
telkkä	1	—	1	2	palokärki	—	2	2	14	hippiäinen	3	453	456	5685
isokoskelo	—	—	—	6	käpytikka	—	12	12	141	harmaasieppo	19	64	83	627
kanahaukka	—	11	11	65	valkoselkätikka	—	—	—	2	pikkusieppo	1	4	5	41
varpushaukka	1	98	99	447	pikkutikka	—	7	7	83	sepelsieppo	—	—	—	1
hiirihaukka	—	—	—	3	pohjantikka	—	—	—	28	kirjosieppo	15	78	93	493
piekana	—	—	—	1	kiuru	—	—	—	1	pyrstötiainen	1	17	18	2137
kiljukotka	—	—	—	1	törmäpäsky	—	—	—	1	hömötiainen	—	4	4	3511
tuulihaukka	—	1	1	6	haarapäsky	2	14	16	148	lapintiainen	—	—	—	6
ampuhaukka	—	1	1	5	räystäspääsky	—	12	12	143	töyhtötiainen	—	7	7	43
nuolihaukka	—	—	—	1	isokirvinen	—	—	—	1	kuusitiainen	—	22	22	3076
luhtahuitti	—	—	—	1	nummikirvinen	—	—	—	1	sinitiainen	5	1092	1097	3819
meriharakka	—	2	2	35	metsäkirvinen	—	50	50	383	talitiainen	2	564	566	5720
pikkutylli	—	—	—	2	niittykirvinen	1	9	10	62	pähkinänakkeli	—	—	—	28
tylli	—	6	6	106	lapinkirvinen	—	2	2	2	puukiiپیjä	1	48	49	404
kapustarinta	—	—	—	6	luotokirvinen	—	—	—	8	kuhankeittäjä	—	—	—	2
tundrakurmitsa	—	1	1	22	keltavästäräkki	1	27	28	248	pikkulepinkäinen	4	16	20	262
töyhtöhyppä	—	1	1	1	västäräkki	2	52	54	164	lapinharakka	—	3	3	28
isosirri	—	2	2	41	tilhi	—	178	178	452	närhi	—	—	—	67
pulmussirri	—	—	—	3	peukaloinen	1	43	44	179	harakka	—	—	—	1
pikkusirri	—	2	2	14	rautiainen	2	42	44	234	pähkinähakki	—	8	8	37
kuovisirri	—	3	3	32	punarinta	59	394	453	3551	naakka	1	—	1	1
suosirri	—	46	46	619	satakieli	5	1	6	37	varis	—	1	1	1
jänkäsirriäinen	—	—	—	2	sinirinta	2	1	3	41	kottarainen	—	15	15	128
suokukko	—	19	19	67	mustaleppälintu	—	—	—	1	varpunen	—	1	1	3
jänkäkurppa	—	2	2	3	leppälintu	27	48	75	573	peippo	73	215	288	2878
taivaanvuohi	—	—	—	3	pensastasku	6	10	16	132	järripeippo	5	14	19	145
lehtokurppa	—	4	4	24	kivitasku	1	10	11	65	viherpeippo	—	72	72	503
punakuiro	—	2	2	3	sepelrastas	—	—	—	1	tikli	—	—	—	2
pikkukuovi	—	—	—	1	mustarastas	10	37	47	411	vihervarpunen	4	80	84	1325
isokuovi	—	—	—	4	räkättirastas	4	42	46	339	hemppo	—	—	—	3
mustaviklo	—	—	—	13	laulurastas	4	53	57	596	urpiainen	—	181	181	715
punajalkaviklo	—	8	8	57	punakylkirastas	1	35	36	475	tundraurpiainen	—	5	5	11
valkoviklo	—	14	14	32	kulorastas	—	2	2	18	kirjosiiپیkäpylintu	—	—	—	2
metsäviklo	—	—	—	5	pensassirkkalintu	—	—	—	5	pikkukäpylintu	—	1	1	17
liro	—	7	7	100	viitasirkkalintu	—	—	—	1	isokäpylintu	—	—	—	20
rantasipi	—	13	13	44	ruokokerttunen	1	21	22	288	punavarpunen	14	2	16	49
karikukko	—	—	—	9	viitakerttunen	—	—	—	2	punatulkku	—	29	29	370
naurulokki	—	29	29	67	luhtakerttunen	—	—	—	27	nokkavarpunen	—	—	—	1
kalalokki	—	2	2	9	rytikerttunen	2	1	3	53	lapinsirkku	—	1	1	1
kesykyyhky	—	—	—	2	rastaskerttunen	1	—	1	1	keltasirkku	2	2	4	73
sepelkyyhky	—	1	1	5	kultarinta	6	15	21	132	peltosirkku	—	—	—	4
turkinkyyhky	—	—	—	1	kirjokerttu	—	3	3	59	pohjansirkku	—	1	1	2
käki	—	1	1	29	hernekerttu	27	110	137	849	pikkusirkku	—	2	2	3
hiiripöllö	—	—	—	2	pensaskerttu	23	21	44	323	pajusirkku	3	7	10	53
varpuspöllö	—	—	—	30	lehtokerttu	21	222	243	1926					
lehtopöllö	—	—	—	7	mustapääkerttu	9	76	85	605					
sarvipöllö	—	48	48	95	idänuunilintu	—	2	2	9					
suopöllö	—	6	6	22	lapinuunilintu	—	—	—	1					
										yhteensä	593	5704	6297	54262
										lajeja	46	98	104	155

Hangon lintuaseman rengastukset 1984 ja 1979—1984 yhteensä.

nostukseen paneutuivat erityisesti tenholalaiset Aarno Savolainen ja Jouni Vasankari. Kesällä päällystettiin kattoa ja rakennettiin kahdet aivan erinomaisiksi todetut kerros-sängyt. Kiitoksen ansaitsee myös Juha Saari, joka esikäsitteli havaintomateriaalin.

Edelliset toimintakertomukset ovat Tringan numeroissa 1/80, 2/81, 2/82, 1/83 ja 2/84.

Siementilaukset

Johtuen tiukennetuista maahantuontimääräyksistä pyydämme tekemään auringonkukansiementen varaukset talvelle 1985/86 10.9.1985 mennessä postikortilla osoitteeseen Juha Turunen, Ulvilantie 19 K 3, 00350 Helsinki, 25 kg:n kerrannaisina. Hinta oletettavasti 6,50—7,00 mk/kg. Hakupäivä 19.10., jos siemeniä saadaan. Tilaukseen myös puhelinnumero muutosten ilmoittamista varten. Samalla kortilla maapähkinätilaukset 50 kg kerrannaisina.

Tue Haliaksen toimintaa

Kuluneina kuutena toimintavuotenaan Halias on osoittanut kuuluvansa maamme tärkeimpien lintuasemien joukkoon. Osittain tämä johtuu tietysti Haliaksen edullisesta sijainnista, mutta suuri kiitos kuuluu varmasti myös aseman miehittäjille, joista vain muutamille pitkäaikaisille on voitu maksaa päivärahaa. Vaikka raha ei olekaan tärkein asia maailmassa, niin Haliaksen toiminnan ylläpitoon sitä kuitenkin tarvitaan. Suurin osa rahoituksesta on vuosittain saatu apurahoina ja lahjoituksina eri säätiöiltä ja yrityksiltä. Suuri merkitys on ollut myös aseman vuosimaksulla, jonka jokainen asemalla käynyt on maksanut. Mielestäni on kuitenkin hieman ristiriitaista, että vain ne aktiiviset henkilöt, joista useat vapaaehtoisesti ilman korvausta vastaavat Haliaksen toiminnasta, tukevat rahallisesti asemaa. Tringan vuosikokouksessa jäsenet yksimielisesti totesivat jäsenmaksun olevan liian alhaisen ja ehdottivat sen tuntuvaa korotusta, jotta yhdistyksen toiminta olisi turvattua. Myös Haliaksen toiminnan pitäisi olla niin lähellä jokaisen tringalaisen sydäntä, että kaikki pitäisivät vuosimaksun (20 mk) suorittamista itsestään selvyytenä. Tue siis Haliasta maksamalla vuosimaksu aseman pankkitilille KOP, H:ki-Eira 101440-11902.

OTA POSTIPANKKISTA suurpankin palvelut ja edut!

Postipankki on meidän kaikkien. Sinun ja perheesi pankki. Aina lähellä ja valmis palvelemaan kaikissa raha-asioissa. Pienissä ja suurissa.

Avaa tili, tule asiakkaaksi. Saat hyvän palvelun ja hyvät laina-edut. Minkä suunnittelet, sen suurpankin avulla toteutat. Tee Postipankin tuella tavoitteistasi totta.

POSTIPANKKI
TAVOITTEISTA TOTTA